DZIENNIK
Departamentowy Płocki.
N.o 61.

Dnia 30. Listopada 1811.

To promote the common welfare.

Ad Smith.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Dekret Nayiaśnieyszego Pana pod dniem 25. Października r. b. zapadły, przepisuiący sposób przystąpienia do systematu kredytowego summ, konwencyą Baionską ustąpionych, oraz stanowiący ostateczny termin do 1. Stycznia 1813. do załatwienia tey czynności w słowach:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

w Pałacu Naszym w Warszawie dnia 25. Września 1811.

Frederyk August

z Bożey Łaski Król Saski, Xiąże Warszawski, etc. etc.

W zamiarze iak nayprędszego przywiedzenia do skutku dekretu Naszego z dnia 24. Stycznia 1811 i chcąc wyświadczyć dłużnikom ustąpionych Nam przez konwencyą Baionską summ tyle ulgi i dobrodzieystwa, ile tylko zgodność z przyiętemi iuż raz zasadami dozwala.

Zważywszy: że dłużnicy tychże summ, ktorzy przepisane dekretem z dnia 8. Maia r. b. oświadczenia uczynili, z mocy tegoż oświadczenia obowiązani są poddadź się wszystkim tym postanowieniom, które przez Nas ku stosownieyszemu urządzeniu systematu kredytowego zaprowadzone ieszcze zostaną.

Zważywszy nad to: iż iest potrzebnem, zapewnić zawarte w dekrecie Naszym z dnia 24. Stycznia 1811. warunki przez urzędowe obligacye, maiące klauzulę exekucyyną; postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Dłużnikom ustąpionych Nam przez konwencyą Baionską summ, ktorzy przypadaiących na dzien 24. Grudnia r. p. prowizyy całkiem lub w części nieuiścili, a poźniey do zaprowadzonego przez dekret Nasz z dnia 24. Stycznia 1811 systematu kredytowego przystąpili, albo do niego w miarę oznaczen ninieyszego dekretu ieszcze przystąpią, dozwalamy, aby takowe ich z terminu 24. Grudnia 1810. pochodzące zaległości, razem z dawnieyszemi zaległemi prowizyami w sposob artykułem 4. dekretu Naszego z dnia 24. Stycznia 1811 przepisany i pod zastrzeżeniami tymże artykułem obiętemi, nieinniey w zgodności z artykułem 1154. Kodexu Napoleona, na kapitał obrocone zostały.

Art. 2. Dłużnicy, ktorzy w skutku dekretu Naszego z dnia 24. Stycznia i 8. Maia r. b. uczynili oświadczenia przystąpienia do systematu kredytowego, obowiązani są wystawić na rzecz głowney Dyrekcyi kredytowey przed Pisarzem aktowym i świadkami obligacye, podług przyłączoney do niniejszego dekretu pod Lit. A. aryngi, na cały kapitał i prowizye do niego przyłączone. Przy ktorey to czynności iednak tych, którzy iuż w mi... dekretu Naszego pod dniem 8. Maia r. b. oświadczenia uczynili, od użycia papieru stęplowanego do obligacyi, maiącey bydź teraz wystawioną, uwalniamy. Obligacye takowe winni są przed dniem 1. Stycznia roku 1812 złożyć w głowney Dyrekcyi kredytowey pod rygorem przepisanym art. 3. 8. i 26. dekretu dnia 24. Stycznia r. b.

Art. 3. Dłużnicy, którzy dotąd oświadczen przepisanych dekretem 8. Maia r. b. niezłożyli, przypuszczonemi zostaną do dobrodzieystw dekretem dnia 24. Stycznia r. b. obiętych, ieżeli przed dniem 1. Stycznia 1812. złożą obligacye przepisane powyższym artykułem dekretu niniejszego.

Art. 4. Gdyby ktorykolwiek z dłużników w obligacyi przepisaney powyższémi artykułami utaił część iaką długu lub zaległą prowizyą lub część iey, przeto co do takowey utaioney ilości, odpada od dobrodzieystw dekretami dnia 24. Stycznia r. b. przepisanych i drogą prawną do iey zapłacenia natychmiast znaglonym zostanie.

Obowiązkiem z resztą dłużników tych będzie, dopełnić wszelkich warunków przepisanych dekretem Naszym dnia 24. Stycznia r. b. tak, iak gdyby przed terminem przez dopiero rzeczony dekret Nasz oznaczonym, do systematu kredytowego rzeczywiście byli przystąpili.

Art. 5. Gdy artykułami 19. 20. i 21. dekretu dnia 24. Stycznia r. b. zastrzeżone iest: iż ieżeliby ktorykolwiek z dłużników miał prawne dowody na to, iż summa zajęta tabellami summ, Nam ustąpionych, całkiem lub w części nienależy się Naszemu skarbowi, winien iest pod utratą takowey excepcyi, podać swą wtey mierze wraz z aktem oświadczenia protestacyą. Doświadczenie zaś gdy nauczyło, że niektorzy dłużnicy obce wcale punkta, albo nie dopełnienie ktoregokolwiek z warunków powyżey rzeczonego dekretu zastrzegaiące, w protestacyach podali, przeto oświadczamy, że tylko protestacye, obeymuiące dowod na to, iż kapitał całkiem lub w części iakiey skarbowi nie należy, za ważne poczytane będą; inne zaś wszelkie zastrzeżenia, a osobliwie te, które do niedopełnienia warunków powyżey rzeczonego dekretu zamierzaią, pociągną za sobą ten skutek, iż dłużnik uważanym będzie za zrzekaiącego się dobrodzieystw zapewnionych dekretem dnia 24. Stycznia r. b.

Wykonanie niniejszego dekretu Naszego Ministrom, w czém do ktorego z nich należy, a umieszczenie w dzienniku praw Ministrowi sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST,

(L. S.) przez Krola:

Zgodno z oryginałem: Min. Sekr. Stanu Stan. Breza.

Zgodno z oryginałem: Prezes Rady Min. S. Potocki.

Sekr. Rady Min. S. Grabowski.

Frederyk August
z Bożéy łaski Król Saski, Xiążę Warszawski etc.

Wszém wobec i każdemu, komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, iż sporządzony został akt urzędowy osnowy następuiący.

Działo się w mieście N. N. departamęncie N. N. w powiecie N. N. dnia N. N. roku N. N.

Przedemną N. N. Jego Królewskiey Xiążęcéy Mości Pisarzém aktowym departamentu N. N. lub powiatu N. N. w mieście N. N. na ulicy N. N. pod Nr. N. N. zamieszkałym, Kancellaryą w N. N. utrzymuiącym, niżey podpisanym, w przytomności świadkow na koncu aktu wyrażonych, osobiście stanął N. N. mieszkaiący w N. N. zdrowy na umyśle, do działan urzędowych zdolny, Pisarzowi aktowemu i świadkom dobrze znany, iawnie i dobrowolnie zeznał i ninieyszém zeznaie: iż gdy Król Jego Mość Pan Nasz naymiłościwszy dekretem swoim de data 24. Stycznia 1811. tudzież dekretem dnia 25. Października 1811. nadał dłużnikom summ dawniéy Pruskich, ustąpionych Mu przez konwencyą Baionską, dobrodzieystwo rozkładu summ tychże na lat czterdzieści ieden 3/4 przez opłatę roczną po sześć od sta, łącząc iuż w to i bieżącą prowizyą, rownież gdy nawet i zaległe prowiżye na kapitał obrócić i przez takież same opłaty umorzyć dozwolił; przeto ia N. N. właściciel dobr N. N. w departamencie N. w powiecie N. położonych, maiąc na tychże dopiero rzeczonych dobrach moich summę N. N. w rubryce N. N. pod Nr. N. N. na mocy obligacyi wydanéy pod dniem N. roku N. zahypotekowaną, a czyiąc zadosyć warunkom powyżey rzeczonego dekretu Królewskiego i stosownie do moiego iuż pod dniem N. N. podług przepisów dekretu z dnia 8. Maia 1811. uczynionego oświadczenia, uznaię też summę N. N. za prawdziwą i niezaprzeczoną własność skarbu Króla Jego Mości Saskiego, Xięcia Warszawskiego Pana Naszego naymiłościwszego i uznaię ią zadług realny rzeczonych dobr moich, hypotekę na nich w tey mierze zapisaną w tymże samym porządku, iaki dotąd w xiędze hypoteczney miała, na rzecz ustanowionéy przez Króla Jego Mości głownéy Dyrekcyi kredytowey stwierdzam i zezwalam, aby oblig moy ninieyszy, niemniey listy zastawne, na mocy iego przez głowną Dyrekcyą kredytową na summę przezemnie dłużną wydadź się miane, w mieysce wydanéy dawniey przezemnie, a dekretami Naiaśn. Pana dnia 13. Grudnia 1808 i 24. Stycznia 1811 umorzonéy obligacyi, w hypotekę dobr moich N. N. były wciągnione i zapisane, tudzież będąc dłużnym co do prowizyi zaległey od dnia N. N. roku N. N. aż do dnia N. N. roku N. N. które niemniey iak za rok ieden są załegłe i summę N. wynoszą, oświadczam stosownie do artykułu 4. dekretu dnia 24. Stycznia 1811 iako też stosownie do artykułu 1154. Kodexu Napoleona, iż summę też za kapitał deklaruię i procenta od niéy po sześć od sta, stosownie do tegoż dekretu i Kodexu Napoleona, od dnia 24. Grudnia r. p. płacić obowiązuię się, iakoż i na to zezwalam, aby summa ta z prowizyy pochodząca, a teraz na kapitał obrocona w hypotekę dobr moich N. wciągniona była, to iest, dwuletnie załegłości w summie N. maiące stosownie do ordynacyi hypoteczney Pruskiey, iako też stosownie do artykułu 2151. Kodexu Napoleona rowne prawo i pierwszeństwo z kapitałem samym, zezwalam, aby w równym z nimże porządku zahypotekowane były, reszta zaś w porządku, iaki na nie z czasu wpisu przypadnie, stosuiąc się daléy do

powyżéy rzeczonego dekretu Nayiaśn. Pana, a mianowicie do artykułu 5. tegoż dekretu przyrzekam od powyżey konstytuowanego kapitału dłużnego (tak początkowego iako i z załegłych prowizyy utworzonego) wynoszącego summę N. procent roczny po sześć od sta nieodmiennie wynoszący roczną summę N. w dwoch, połrocznych ratach, to iest: na dzien 1. Grudnia każdego roku w połowie in summa N. a na dzien 1. Czerwca rownież każdego roku w drugiéy połowie in summa N., zacząwszy z ratą S. Janską od dnia 1. Grudnia 1810 do 1. Czerwca r. b. obrachowaną, a na dzien 1. Czerwca r. b. przypadaiącą, ciągle aż do umorzenia kapitału wraz z wszelkiemi prowizyami, a to przez lat 41 3/4 opłacać i opłaty takowe w hypotekę powyżey rzeczonych dobr moich wciągnąć i zapisać pozwalam, iako i przyrzekam takowe opłaty odtąd w każdym terminie regularnie, zaczynaiąc naypoźniéy przed 1. Stycznia 1812. przypadaiącą, rownie iak na terminie S. Jana roku teraźnieyszego 1811. w załegłości pozostałą ratę Grudniową do kassy głowney Dyrekcyi kredytowéy niezawodnie i punktualnie wnosić. Stosuiąc się oraz do tylekroć rzeczonego dekretu Nayiaśnieyszego Pana, zapisuię powyżey imiennie wyrażonemi dobrami memi solidarne zobowiązanie się za listy zastawne przez głowną Dyrekcyą kredytową wystawić się maiane, na kapitały na dobrach innych lokowane, o tyle, o ile one 3/5 wartości dobr nieprzechodzą i właściciele tychże dobr rownież solidarne zobowiązanie się temiż swemi dobrami, iak ia, zapisali lub zapiszą. Nareście stosuiąc się do artykułów 2154 i 2180 Kodexu Napoleona, obowiązuię się hypotekę na kapitał dłużny, iako też na opłaty od niego połroczne, niniéyszą obligacyą zapisane, w czasie artykułem 2154 Kodexu Napoleona przepisanym odnawiać i przed upłynieniem każdego lat dziesiątka, w ostatnim zwykłym w Instytucie terminie roku dziewiątego, akt odnowienia takowego wraz z zaświadczeniem zachowawcy hypotek, względem nastąpionego wpisu takiegoż odnowienia w xiędze hypoteki w głowney Dyrekcyi kredytowéy złożyć przyrzekam, pod rygorem zapłacenia reszty kapitału dłużnego, na owczas ieszcze na dobrach powyżey rzeczonych pozostaiącego, ktory Dyrekcya w roku dziesiątym ściągnąć mocną będzie. Zrzekam się wszystkich, iakichkolwiek bądź niniéyszemu aktowi przeciwnych excepcyy z zastrzeżeniem wszelakoż tych, iakie co do części kapitału w iłości N. i od niey prowizyów, lub co do całego kapitału i od niego prowizyow woddzielnym akcie protestacyi wyłuszczyłem. Oświadczam nareście, iż z aktu niniéyszego co do dłużnego kapitału powyższym sposobém za należącą się przyznanéy części kapitału wraz z załegłemi i bieżącemi prowizyami, iako i do wszystkich innych punktów poddaię się naygotowszéy exekucyi bez wszelkiego poprzedzaiącego processu.

Akt niniéyszy w mieyscu dnia, miesiąca i roku, iak wyżéy, zdziałany i przyięty w przytomności IIPP. N. N. zamieszkałych i wszystkie, prawem przepisane przymioty maiących, Urzędowi z osob dobrze znanych i żadnemu prawnemu wyłączeniu niepodległych świadków, ktorzy się z zeznawaiącą stroną i mną Pisarzem aktowym podpisali, taż zeznaiąca strona po przeczytaniu i przyięciu, własno ręcznym podpisem stwierdziła.

podpisano (N. N. świadek N. N.) świadek N. N. (N. N.) Pisarz aktowy departamentu N. N. lub powiatu N.

Zalecamy etc. etc. zwyczayna forma klauzuli exekucyynéy.

podaiąc wraz z formularzem zeznać się winnych obligacyy do publiczney wiado-

mości, wzywam z méy ſtrony wszyſtkich dłużników summ przerzeczonych, w departamencie méy adminiſtracyi powierzonym zamieszkałych, ażeby z dobrodzieyſtw tak znacznych, łaską Monarchy oznaczonych, przez sporządzenie i złożenie prawem przepisanych obligów, oraz zachowanie ścisłe zawartych w nich obowiązków korzyſtać ſtarali się.

Ninieysze obwieszczenie, aby każdego intereſſowanego do rzeczy doszło wiadomości, Woyci i Burmiſtrze w gminach swych ogłosić i że się to ſtało, przed Podprefektami udowodnić maią.

W Płocku, dnia 21. Liſtopada 1811.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Prefekt Departamentu Płockiego.

Nayiaśnieyszy Monarcha, Pan nasz miłościwy, powodowany wzaiemnością ku Rządowi Pruskiemu, poſtanowić raczył dekretem, aby kupcy i profeſſyoniści z towarami z kraiow Pruskich na iarmarki w Xięſtwo Warszawskie przybywaiący, opłacie podatku patentowego, podług taryffy prawem seymowém przepisanéy podlegali, podaiąc przeto takowy w słowach:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

W Pałacu Naszym w Warszawie dnia 26. Września 1811.

Frederyk Auguſt

z Bożéy Łaski Król Saski, Xiąże Warszawski, etc. etc.

Na przełożenie Miniſtrow Naszych spraw wewnętrznych i skarbu, zważywszy obowiązek opłaty podatku patentowego, ciążący na iarmarkach Pruskich profeſſyoniſtów mieszkancow Xięſtwa tamże przebywaiących, poſtanowiliśmy i ſtanowiemy:

Art. 1. Profeſſyonisci i wszyscy z towarami na sprzedaż z kraiu Pruskiego na iarmarki do Xięſtwa przybywaiący, opłacie patentowego podług taryffy prawem seymowém przepisanéy podlegać maią.

Art. II. Miniſter Nasz przychodow i skarbu publicznego, zoſtawuiąc iedną piątą cześć na dobro kaſs mieyscowych mieyskich, pobor ten na rzecz skarbu publicznego urządzi.

Uskutecznienie ninieyszego dekretu Miniſtrom Naszym spraw wewnętrznych i skarbu polecamy. FREDERYK AUGUST,

przez Króla: Min. Sekr. Stanu Stan. Breza.

Zgodno z oryginałem: Min. Sekr. Sanu Stan. Breza.

Zgodno z aktami: Jozef Czyżewski, S. G. M. S.

Również instrukcyą względem poboru ninieyszego podatku, przez JW. Ministra skarbu wydaną, w brzmieniu.

Prezydent lub Burmistrz miasta, do którego przybył z Prus na iarmark kupiec lub professyonista, w zamiarze sprzedania swego towaru, oznaczy wiele tenże stosownie do taryffy prawem seymu zeszłego przepisaney, zapłacić powinien do skarbu podatku patentowego. Rozumie się samo przez się, że wyłączenia od opłaty podatku patentowego niektórych professyonistów ustawą seymu zeszłego uchwalone, iako też te, które poźnieyszemi urządzeniami szczególnemi postanowione były, do professyonistów z kraiow Pruskich na iarmarki do Xięstwa Warszawskiego przybywaiących, w zamiarze sprzedawania swoich towarów, bynaymniey nie mogą bydź zastosowywane, ale ci wszyscy bez różnicy opłacie podatku patentowego stosownie do taryffy prawem seymu zeszłego przepisaney, podlegaią, tak dalece: że gdyby w tey taryffie nie było wyrażoney iakowey professyi lub handlu, tedy taki ma bydź pociągniony do podatku z przystosowania tey professyi lub handlu, z iakim naywięcey mieć będzie związku.

2. Oznaczywszy też opłatę, wyrazi ią na piśmie, naprzykład w taki sposob:

Kupiec N. N. lub professyonista N. N. z miasta N. N. lub ze wsi przybywszy na iarmark z towarem N. N. winien iest zapłacić podatku patentowego Złt. (00) data (podp. Prezydenta lub Burmistrza.

Dawszy takową kartkę kontrybuentowi, zapowie mu, aby udał się z nią natychmiast do urzędu mieyscowego celnego lub konsumpcyynego po wykupienie stosownego patentu.

3. Urząd mieyscowy celny lub konsumpcyyny za odebraniem takowey kartki od Prezydenta lub Burmistrza mieyscowego, uzyskaney przez kontrybuenta, wyda onemu za opłatą oznaczoną od Prezydenta lub Burmistrza miasta patent i zapowie biorącemu patent, aby udał się po zawizowanie onego do Prezydenta lub Burmistrza mieyscowego, z dodatkiem: że dopiero po takiém zawizowaniu wolno mu będzie towary swoie na iarmarku w kraiu do sprzedaży roztasować.

4. Patenta takowe będą drukowane z wypisaniem w nich nazwiska kontrybuenta, handlu lub professyi, iaką prowadzi, mieysca, z kąd on iest, ilości zapłaconego podatku, czasu, do którego służy patent wydany i będą podpisane przez Officyalistę urzędu celnego lub konsumpcyynego.

5. Patent takowy służyć będzie na ieden rok od daty onegoż uzyskania i za takowym Patentem wolno będzie kontrybuentowi przez przeciąg roku, na iaki iest wydany, sprzedawać wszędzie po iarmarkach w Xięstwie Warszawskiém towary swoie.

6. Ażeby nie działy się nadużycia z uzyskanemi patentami, to iest: ażeby kilku osobnych kupców lub professyonistów z Prus nie używało z uszczerbkiem dochodów skarbowych iednego patentu, powinien ten, kto bierze patent, podpisać się własnoręcznie na patencie przez siebie kupionym, a to w celu: by na przypadek iakowego podeyrzenia o nadużycie patentu, dochodzenie onegoż łatwieyszém było. Jeżeli kontrybuent biorący patent, pisać nie umie, tedy wyrazić to ma na patencie urząd patent wydaiący.

7. Kartki dawane kontrybuentom od Prezydenta lub Burmistrza miasta, iak wyżey rzekło się ad 2. w celu uzyskania patentu stanowić będą kontrollę wpływu podatku patentowego do kassy urzędu celnego lub konsumpcyynego; dla tego więc

urząd celny lub konsumpcyyny patenta za opłatą wydawaiący, też kartki stosownie u siebie zachowywać powinien, koncem usprawiedliwienia percepty.

8. Urząd celny lub konsumpcyyny utrzymywać powinien osobny regestr wpływow podatku patentowego od kupcow i professyonistow z Pruss w kraiu opłaconego, a to pod następuiącemi rubrykami: a) Numer bieżący. b) Imie i nazwisko kontrybuenta. c) Czy iest kupcem lub professyonistą i iakim? d) Mieysce, gdzie iest osiadły lub zamieszkały? e) Wiele zapłacił podatku patentowego? f) Pod iaką datą patent wydany?

9. Co kwartał, to iest: 1. Czerwca, 1. Września, 1. Grudnia, 1. Marca każdego roku podawać ma każdy urząd celny lub konsumpcyyny Dyrektorowi skarbu respective departamentu likwidacyą in duplo sporządzoną weszłego do kassy podatku patentowego, ktorą to likwidacyą iustyfikować ma kartkami stosownie do przepisu wyżey ad 2. wyrażonego, przez Prezydenta lub Burmistrza miasta wydawanemi.

10. Gdy artykuł 2. dekretu wyż załączonego stanowi, aby piąta część dochodow z podatku patentowego od kupcow i professyonistow z Pruss pobieranego, oddawaną była na rzecz kass respective miasta, w ktorém podatek ten był pobrany; przeto urzędy celne i konsumpcyyne respective miasta, robiąc likwidacye kwartalne wpływów z podatku patentowego, wyrachowywać maią w tych likwidacyach: wiele wynosi piąta część weszłego podatku i takową potrąciwszy od całkowitego dochodu, wnosić maią po skonczonym każdym kwartale prosto do kassy respective miasta za kwitem Kassyera mieyskiego wizowanym przez Prezydenta lub Burmistrza. Resztę zaś, to iest: cztery części całkowitego dochodu zaraz po skończonym kwartale przesyłać maią wraz z iednym exemplarzem likwidacyi do kassy departamentowey sekcyi I. ktora odbierane pieniądze za dyspozycyą Dyrektora skarbu zapisywać będzie w perceptę pod osobny tytuł.

11. Aże miasta maiąc na swoy dochod, iak wyżey rzekło się, zapewnioną sobie piątą część dochodu z podatku patentowego, interessuie ich wpływ tegoż podatku; przeto likwidacye kwartalne podawać się maiące od urzędow celnych i konsumpcyynych, przez Prezydentow lub Burmistrzow respective miast wizowane bydź powinny.

W Warszawie dnia 20. Paźdz. 1811. (podp.) *Matuszewicz.*

do publiczney wiadomości; zalecam Burmistrzom w departamencie administracyi mey powierzonym exystuiącym, aby pod własną odpowiedzialnością za szkodę skarbu, obowiązku na nich włożonego czynnie dopilnowali, z ostrzeżeniem: iż żadnemu kupcowi, ani professyoniście z kraiów Pruskich na iarmarku w Xięstwie niewolno wykładać swych towarów, dopoki w opłacie patentowego nieuiści się, ta iednak, aby z pospiechem i wszelką grzecznością pobieraną i zagraniczni od szykany i krzywdy osłonieni byli, Burmistrzom naymocniey polecam. Exekucya powyższego dekretu zaczynać się ma z dniem 1. Grudnia r. b.

W Płocku, dnia 11. Listopada 1811.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Prefekt Departamentu Płockiego.

Maiąc sobie przez J. W. Ministra spraw wewnętrznych przy reskrypcie d. d. 25. Listopada r. b. kommunikowaną decyzyą Senatu, względem seymiku Przasnyskiego wydaną, w słowach:

„Gdy w czynnościach seymiku Przasnyskiego nietylko z zaskarżenia „J. X. Zaleskiego, ale i z samego nawet protokółu tegoż seymiku okazuie się, że J. X. Zaleski nieprawnie od pretensyi, nawet od kandydacyi na Sęstwo pokiu wyłączonym został; gdy nad to wyrok J. K. Mości 7. Września 1808 w Rozd. VII. §. 114. pod liczbą 5. za nieważne „stanowi seymiki, gdzie Vota secreta dopuszczonemi nie będą, Senat z „powodów tych seymik Przasnyski za nieważny uznaie i protokół onego J. W. Ministrowi nie podpisany na powrót zwraca.

Dan na Sessyi Senatu w Pałacu Królewskim dnia 23. Listopada 1811.

J. U. Niemcewicz. S. S.

takową ninieyszém do powszechney obywateli podaię wiadomości.

Płock, dnia 27. Listopada 1811.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Franciszek Płociennik Maiewski rodem ze wsi Jaśienia z pod Nrm. 4. obiąwszy służbę w wsi Gulczewie ogrodniczka pod Nrm. 5. na dniu 27. b. m. i r. odszedł ze wsi i gminy tuteyszey bez świadectwa, niewiadomo, gdzie. Tenże Franciszek Maiewski ma lat 24. iest popisowy, wzrostu cali 66. oczów burych, brwi i włosów ciemno blond, nosa śrzedniego, zbiegł w żupanie żielonym i kurtce białey na sobie, a wziął nowy surdut szaraczkowy ciemno, z niebieskim kołnierzem i żółtemi guzikami, takież spodnie i kamzelkę z niebieską wypustką, nowe. Donoszę o tém każdemu, do kogo należy, na mocy dekretu J. K. Mości 18. Stycznia 1810 mianowicie artykułu 21. 22. i 23. tudzież rozporządzen władz zwierzchnich. W Gulczewie 28. Listopada 1811.

F. Stepinowski, Zastępca Urzędnika gminnego.

Donoszę Szanownéy Publiczności: iż zatradowane effekta, w dniu 22. Grudnia r. b. przez publiczną licytacyą sprzedane będą, to iest: żyta kor. 40. pszenicy korcy 20. konie cugowe i inne szczegoły w Płocku na targu publicznym starego miasta.

Dan w Siecieniu dnia 27. Listopada 1811.

F. Winnicki, Burgr.

Przestroga. W dodatku ninieyszego dziennika, w wierszu 27. na stronie 1. czytay „Bruschke, zamiast Ruschke.

Dodatek

DODATEK
do Dziennika Departamentowego No. 61.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Do obywateli summy, Baionskie zwane, Skarbowi dłużnych, którzy iuż w roku zeszłym z iedney dziesiątey części kapitału uiścili się.

Gdy mimo wielokrotnych przypomnien z mey strony, niektorzy dłużnicy summ Baionskich uiściwszy się Skarbowi z iedney dziesiątey części kapitału w roku zeszłym, niedaią się nakłonić do zachowania ściśle terminow przez dekret N. Pana z dnia 16. Kwietnia r. z. przepisanych i mniey bacząc na dobrodzieystwo, iakie tenże dekret im zapewnia, dotąd nietylko z prowizyi przez połowę zmnieyszoney, ale nad to i z cząstki kapitału na dzien 24. Czerwca r. b. opłacić się winnych, Skarbowi nieuiścili się; przeto z wyraźney woli JW. Ministra Skarbu, wzywam po raz ostatni pomienionych dłużnikow, aby bezzwłocznie przyięty na siebie dobrowolnie obowiązek wypełnić chcieli; inaczey skoro w dniach 14 tak prowizyi za rok upłyniony 1810/11 iako i cząstki kapitału (ieżeli układów z Dyrekcyą instytutu kredytowego niezrobili) do Skarbu nie wniosą i w każdym terminie upłynionym wnosić regularnie nie będą, od dobrodzieystwa podziału kapitału na 10 lat, niemniey zmnieyszenia prowizyi przez połowę odpadną i rygorowi exekucyi prawney ulegać znagleni zostaną.

Ninieysze obwieszczenie, aby każdego do rzeczy interessowanego wiadomości doszło, Wsytom i Burmistrzom zwyczaynym sposobem ogłosić i że to się stało, przed Podprefektami udowodnić ninieyszém polecam.

Płock, dnia 18. Listopada 1811.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Prefekt Departamentu Płockiego.

Na mocy reskryptu JW. Ministra Skarbu dnia 12. z. m. wydanego, uwiadamiam publiczność: iż w dniu 26. Września b. r. zawartym został kontrakt z JP. Samuelem Ruschke o dostawienie papieru do biora jeneralnego stępla, na ktorym znaydować się będzie w znakach wodnych herb Xięstwa Warszawskiego.

Gdy papier takowy do samego tylko stępla ma bydź używanym, nie będzie więc wolno nikomu w Xięstwie Warszawskiém fabrykować papieru z herbem Xięstwa Warszawskiego, tudzież niewolno takowego papieru z obcego kraiu do tegoż Xięstwa wprowadzać; a w przypadku uchybienia ninieyszemu zakazowi, każdy fabrykuiący, lub do kraiu Xięstwa wprowadzaiący z herbem Xięstwa Warszawskiego papier, iak kryminalista uważanym będzie i papier onego wszystek na Skarb wziętym zostanie.

Jeżeliby zaś iaki papier iakiego bądź gatunku gdzie po składach teraz miał znaydować się, takowy do 1. Czerwca 1812 zupełnie wyprzedanym lub za granicę wyprowadzonym bydź powinien; w przeciwnym albowiem razie każdy, takowy papier utrzymuiący, iako przestępuiący rozkaz Rządowy uważanym będzie i (iak wyżey powiedziano) papier onego na Skarb zabranym zostanie.

Doniesienie nin̄ieysze, aby wszystkich, a szczególniéy interessowane w téy mierze osoby tem pewniey doszło wiadomości, zalecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom w departamencie tuteyszym będącym, iżby pierwsi respective w swych gminach, drudzy zaś w miastach po wszystkich kościołach, bożnicach i po rogach ulic ogłoszenia onego dopilnować starali się i że się to stało, przed właściwemi Podprefektami udowodnili.

W Płocku, dnia 23. Listopada 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Czyniąc zadosyć wezwaniu Sądu Podsędkowskiego Kryminalnego względem śledzenia zbiegłego Protazego Zielaskowskiego naygłownieyszego złoczyncę, zalecam wszystkim Burmistrzom, Woytom, Dominiom i Sołtysom w obwodzie departamentu Płockiego będącym, aby wspomionego złoczyncę, podług niżéy umieszczonego opisu, iak naymocniéy śledzić starali się, spostrzeżonego aresztowali i przez transport pod ścisłą strażą do Płocka odesłali.

Ninieysze obwieszczenie, w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrze i Woyci w gminach ogłosić i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić maią.

W Płocku, dnia 8. Listopada 1811.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Protazy Zielaskowski, inaczéy nazywaiący się Jasiek, ma lat 29. rodem z Rościszewa w powiecie Mławskim, wzrostu śrzedniego, twarzy pociągłéy, mocno chuderlawéy, kościstéy, bardzo śniadéy, oczu czarnych, włosów ciemnych, gołowąs, to iest: łysey brody i wąsów nie porastaiących, trudniący się szewiectwem, chod ma prędki i kresę pod okiem, ubior iego płaszcz iasno szaraczkowy, z kołnierzem długim, z grubego sukna, spodnie zielone sukienne, bóty proste, dobre, na głowie szlafmyca owczarska, bręgowata, kapelusz stary, czarny, okrągły.

Dyrektor Skarbu publicznego Dep. Płockiego.

Do wszystkich Komor pogranicznych etc.

Lubo wydane w prawdzie poprzednie, zalecenia na fundamencie dekretu N. Pana de dato 20. Grudnia 1808, względem dozwolonego wyprowadzenia bez opłaty cła zagranice fabrykatów wieyskich i mieyskich Xięst. Warsz., a w szczególności daty 7. Grudnia a. p. Nro. 732 pro Xbri i 2. Kwietnia a. c. Nro. 316 pro Aprili dostatecznie wyiaśniaią: co ma bydź rozumianém pod artykułem fabrykat kraiowy; gdy iednak JW. Minister troskliwy o dopełnienie w całey swey mocy i znaczeniu zacytowanego powyżey dekretu Nayiaśn. Pana reskryptem swym z dnia 26. Augusti 1811 Nro. 1103/422 pro Aug. dla lepszey informacyi wskazał takowe w szczególności, iako to:

Bednarska robota, blacharska, cegła i dachowka, drzewiany towar, iako to: rydle etc. drut, żelazo w sztabach istotnie kraiowe, garncarska robota, instrumenta muzyczne,

iubilerska robota, kapelusze, kowalska robota, konwisarska robota, miod fabrykowany do picia, iako to: trunki z miodu, wiśniak, maliniak, mydło, oley i kuchy papier, pierniki, przędza, płotno, powozy wszelkiego gatunku, piwo, potaż, siarka, sukna, suknie robione wszelkie, słod, świece łoiowe i woskowe, szlusarska robota, skory wyprawne wszelkiego gatunku, szewcka robota boty i trzewiki, szkła w taflach i naczyniach, smola i pak, ſtolarska robota, tokarska robota, wodka, wapno, zegarmiſtrzowska robota.

Obiekta te maią bydź uważane za fabrykat kraiowy i opłacie cła ewektowego podlegąć niepowinny, od tego dobrodzieyſtwa wyłączaią się: klepki, belki, ser, masło, i t. d.

Słowem to tylko, co niemoże bydź uważane za fabrykat, to ieſt czego wyrobienie mozołu, expensy i wszelkiego ſtarania niewymaga. Gdy wyiaśnienie powyższe żadney wątpliwości niepodlega, ścisłe zaſtosowanie się do takowego Urzędom celnym poleca, a dla wiadomości fabrykantow kraiowych i handluiącey publiczności takowe na drzwiach weyścia Urzędu, przez niedziel 8 wciąż, przybitem w kopii wierzytelney mieć chce, dopełnienie zaś takowego, dopilnowanie Rewizorowi jeneralnemu miaſta Płock w swym obrębie, a szczególniey baczności WW. Inspektorów wydziałowych oddaie, a Kalkulaturze Sekcyi drugiey pro informatione kommunikuie.

Grądzielski. *Adamowicz. S. D. S.*

Prokurator Krolewski

przy Trybunale cywilnym departamentu Płockiego.

Gdy przez dekret Nayiaśnieyszego Pana dnia 14. Października r. b. w dzienniku departamentowym Nr. 58 umieszczony, w mieysce dotychczasowych Burgrabiow Komornicy i Woźni są uſtanowieni, przeto Prokurator Krolewski powodowany z Urzędu troskliwością, aby dla takowey zmiany ſtrony, poruczywszy dotychczasowym Burgrabiom swe intereſſa, na uszczerbek narażone nie były; wzywa wszyſtkich obywateli departamentu Płockiego, aby maiąc udowodnione pretensye do Burgrabiow, z ich Urzędowania pochodzące, iak nayspieszniey, a naypoźniey przed dniem 15. Stycznia roku przyszłego z niemi do biora Prokuratora Krolewskiego, w celu potrzebnego zaradzenia, zgłosić się nieomieszkali.

W Płocku, dnia 18. Liſtopada 1811.

Turski. *Bielski, S.*

Sąd Podsędkowski Kryminalny trzech powiatów w Dep. Płockim.

Celem wyśledzenia prawdziwego właściciela pary koni w dniu 20. Czerwca r. b. zbiegłemu złodzeiowi na polu Płockiem odebranych, iako to: klacz brudno myszatą, czarney grzywy, miary małey, mierzynkę, bez więcey odmian i znaków, lat 5. maiącą i konia maści gniadey, grzywy czarney, nieco rośleyszego od klaczy, lat 6. i na łbie białą ſtrzałkę maiącego, rownież bez więcey znakow i odmian

klacz tal. 6. kon zaś tal. 6 i złt. pol. 3 otaxowanych, dotąd w Sądzie znayduiących się; wzywa więc ninieyszém, aby właściciel, za poprzedniczém udowodnieniem własności swoiey, do odebrania wzwyż rzeczonych pary koni naydaley do dnia 1. Lutego r. p. do Sądu swego zgłosił się; inaczey w przypadku niemożności wyśledzenia prawdziwego właściciela, Sąd w ostateczności postawiony będzie konie rzeczone przez publiczną licytacyą sprzedać i zebraną ilość na zaspokoienie kosztów wynikłych obrocić.

Płock, dnia 13. Listopada 1811.

J. Cieślinski.

Sąd Podsędkowski Cywilny powiatu Wyszogrodzkiego w departamencie Płockim.

Podaie ninieyszém do wiadomości publiczney, że w dniu iedenastym miesiąca i roku bieżących inkulpat Marcin Staszewski o rożne kradzieże obwiniony, rodem z pod Pilicy, ostateczne mieysce mieszkania przed aresztowaniem w Rumatowie parafii Święcienickiey, powiecie Wyszogrodzkim, departamencie Płockim maiący, będąc na robocie, zbiegł.

Jest to człowiek wzrostu śrzedniego, twarzy okrągłey, włosow ciemno bląd, w części nad czołem łysy, oczów burych, brwi czarnych, nosa ściągłego, czarno zarasta, sytuacyi śrzedniey i ma zbity członek u palca drugiego ręki lewey; przy ucieczce miał na sobie ubior-zwierzchni: żupan z białego sukna iuż łatany, pod nim kaftan z modrego sukna iuż podarty, spodnie parciane białe, koszulę białą, boty iuż podarte, czapkę z czarnym baranem starą.

Aże na schwytaniu tegoż Marcina Staszewskiego wiele zależy; rekwiruie przeto wszelkie władze tak cywilne, iako i woyskowe, aby tegoż inkulpata, gdziekolwiek by się spostrzedz dał, aresztować i pod bespieczną strażą do Sądu swego transportować kazały.

W Płocku, dnia 13. Listopada 1811.

Markowski, P. P. W.

Słonkowski.

W Wyszogrodzie, mieście powiatowém departamentu Płockiego znayduią się u Fary dwa dzwony. Pierwszy obeymuie cyrkumferencyi połpięta łokcia, dyametru połtora łokcia, do użycia zupełnie zdatny; drugi mnieyszy obeymuie cyrkumferencyi dwa łokcie, dyametru trzy ćwierci łokcia, trochę napęknięty. Te oba dzwony będą sprzedane przez publiczną licytacyą dnia 15. Stycznia 1812. Zapraszaią się na ten termin wszyscy ochotę maiący nabycia takich dzwonow.

Wyszogrod, dnia 21. Października 1811.

X. *Łęski*, Prob. Wysz.